

Lad os blive her og bygge nogle hytter...

Starten er som den plejer...

»Her deler vi det, vi har på hjerte; det som lige kommer til os - og sammen lytter vi til ordet bag ordene! Vi kommenterer ikke det, hinanden siger - og det er sådan, at når vi siger det, vi har på hjerte, kan ingen sige noget forkert!« Det er Poul Asger Beck, der på sin egen rolige facon og med ro i stemmen, forklarer at her gælder det ikke om at præstere - ingen skal sige om dine tanker og overvejelser er rigtige eller forkerte.

Vi er til Gruppelederskole i kirken. Der foregår ovenpå i de rare lænestole, der er kaffe og the på kanderne og i aften er det sidste aften i et forløb på 6 aftener gennem efteråret. Alle aftener er foregået på samme enkle måde - en bestemt tekst bliver i løbet af aftenen læst højt 3 gange, og til hver gang er der et spørgsmål, som gerne må »arbejde« under og efter oplæsningen af teksten. »Hvad fanger min opmærksomhed?«, »Hvordan berører disse ord mit liv i dag?« og »Hvad kalder Kristus mig til gøre?« Poul Asger leder aftenen med aktiv lytning, dvs. opsummering af det, som netop er blevet sagt, - vi kommer alle med vores tanker og overvejelser om aftenens tekst. Og det er for resten også helt ok bare at være med på »en lytter«.

Da vi sidst på aftenen evaluerer hele forløbet kommer begejstrede udmeldinger fra alle sider - én siger: »Til at begynde med synes jeg, 'konceptet' måske endda lød lidt for enkelt, men det viste sig jo, at det var meget mere givtigt, end jeg havde turdet tro! I min egen tradition var jeg mere vant til, at en underviser havde alle svarere og kunne uddybe hele teksten. - Men her kan alle kan være med, og det blev meget berigende, når vi fik så mange vinkler på den samme tekst.«

En anden sagde: »Det har været dejligt, at kunne reflektere over en tekst, og det har været godt for mig, bare at kunne udtrykke de tanker og ting, som lige faldt mig ind - at tænke højt - uden at skulle forberede sig på at forsvare sine tanker.«

I aften var vi 15 tilstede og udtalelserne var mange: »Det kan være udfordrende også at høre,

Åndelig vejledning er at give nogen et sted, hvor man kan sige alt uden at være bange for at blive kritiseret eller til grin.

Det er et sted, hvor man kan lægge masker og forstillelse fra sig.

Det er et sted, hvor det er trygt at dele de dybeste hemmeligheder, den værste frygt, den skam, der piner dig mest, de mest skræmmende spørgsmål og bekymringer.

Det er et nådens sted - et sted, hvor andre accepteres som dem, de er, på grund af det de kan blive.

David G. Benner

hvad de andre siger, - og så taler Gud til én derigennem. Det er meget brugbart, og vi har allerede taget modellen herfra i brug i vores bibelgruppe.«

»Menigheden er jo vores ekstra familie - og jeg synes faktisk, at jeg herigennem er kommet til at kende min familie meget bedre!«

»Jeg kommer til at tænke på fortællingen i Bibelen, hvor Peter siger på bjerget: Lad os bygge hytter her, for her er godt at være! Jeg tænker da, det er brandærgeligt, at det her er sidste gang, for det har været smadder godt!! Der har været sådan en ro her - en stemning af:

'Giv dig tid og tænk efter!' Det er ikke så tit vi har mulighed for det. Din måde at lede det på, Poul Asger, har været rigtig god.«

»Jeg synes, det er en god måde at være fællesskab på - vi kommer hver især med vores del, og tilsammen er det rigtig godt! Det her er en god måde at være menighed på.«

Poul Asger rundede aftenen af og bad en aftebøn - og jeg tror, vi alle var enige om, at vi gerne ville dele vores oplevelse og begejstring med hele menigheden. Glæd jer til at være med, når muligheden melder sig en anden gang - måske i en bibelgruppe i menigheden...!

Helle Kvist

På Poul Asger Becks hjemmeside www.aandeligvejledning.dk kan du læse mere. Du kan hente bønner, finde dig en retræte og megen anden inspiration til din åndelige rejse. Du kan fx også selv hyre Poul Asger Beck til personlige bibelsamtaler. En samtale som i gruppelederskolen, men hvor vi kun er to tilstede - foruden Gud altså.